

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la favinguardar.

Palma, a trenta-un de març de mil nou-cents noranta-nou

EL PRESIDENT
Jaume Matas i Palou

La Consellera de Presidència
Mª Rosa Estarás Ferragut

— o —

Núm. 6696
Llei 5/99 de 31 de març de cans de guia.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulg la següent.

LLEI DE CANS DE GUIA

Exposició de motius

El principi d'igualtat consagrat a l'article 14 de la Constitució Espanyola requereix per a la seva efectiva realització assegurar a tots els ciutadans l'accessibilitat i la utilització dels espais públics. En aquest sentit, l'article 9.2 atribueix als poders públics promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups dins dels quals s'integra siguin reals i efectives, remoure els obstacles que puguin impedir o dificultin la seva plenitud, i facilitar la participació de tots els ciutadans a la vida política, econòmica, cultural i social. De forma específica, la Constitució a l'article 49 inclou com a principi rector de la política social i econòmica, realitzar una política de previsió, tractament, rehabilitació i integració dels disminuïts físics, sensorials i psíquics, als quals s'haurà de prestar l'atenció especialitzada que requereixin i els empararan especialment perquè puguin gaudir dels drets que el títol I atorga a tots els ciutadans.

De forma anàloga, el nostre Estatut d'Autonomia a l'article 9 atribueix a les institucions d'autogovern, en compliment de les finalitats que els són pròpies, promoure la llibertat, la justícia, la igualtat i el progrés socioeconòmic entre tots els ciutadans de les Illes Balears, així com la participació d'aquests a la vida política, cultural, econòmica i social. D'altra banda, l'article 10 preveu com a competències exclusives: l'acció i benestar social (núm.14), l'ordenació del territori, l'urbanisme i l'habitatge (núm. 3), les obres públiques dins el territori de la comunitat autònoma que no siguin d'interès general de l'Estat (núm. 4), i el transport per ferrocarril, carreteres i camins (núm 5).

En l'exercici d'aquestes competències el Govern de les Illes Balears des de fa temps desenvolupa diverses accions per fer real una política efectiva d'integració social. Fruit d'aquesta política és la Llei 9/1987, d'11 de febrer d'acció social, que a l'article 2 defineix el sistema d'acció social com les actuacions orientades a proporcionar els mitjans de prevenció, d'informació, d'atenció i d'ajuda per a aquelles persones que, a causa de les dificultats de desenvolupament en la societat, tals com disminucions físiques, psíquiques o sensorials, les necessitin, sempre que reuneixin els requisits que s'estableixen reglamentàriament. D'altra banda l'article 10.b preveu com a servei social específic la rehabilitació i la integració dels disminuïts físics, psíquics i sensorials, per tal de possibilitar-ne la integració social, prevenir, en allò que sigui possible, les disminucions i eliminar les barreres que n'impedeixin el normal desenvolupament a la societat. Com a conseqüència d'aquestes previsions es va dictar la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques a l'àmbit de les Illes Balears, amb la finalitat d'ampliar el procés d'integració de les persones amb limitacions, fer les ciutats més accessibles i millorar així la qualitat de vida de tota la població.

Dins aquesta línia normativa que apunta cap a la consecució d'una efectiva integració social i d'una discriminació positiva a favor dels disminuïts físics i sensorials s'enquadra aquesta llei, que afegeix un intent de sensibilització, per part dels poders públics, de la societat que, en molts casos dificulta l'exercici efectiu dels drets dels disminuïts, en aquest cas de les persones amb deficiències visuals.

Dos són els capítols que integren aquesta llei. Dins el capítol I, dedicat a

les disposicions de caràcter general, es regulen els requisits i les condicions per al reconeixement de la condició de ca de guia, el dret al lliure accés, la deambulació i la permanència a qualsevol lloc públic o de titularitat privada que sigui obert al públic, de les persones amb deficiència visual que vagin acompanyades de ca de guia, i, com a contrapartida, les seves obligacions. El capítol II regula el règim sancionador per fer efectiu el compliment dels drets i de les obligacions recollits a la llei.

Capítol I.- Disposicions de caràcter general.

Article 1.- Objecte de la llei.

Aquesta llei té per objecte garantir l'exercici del dret al lliure accés de les persones afectades per disfuncions visuals, totals o parcials, que s'hagin de fer acompanyar de ca de guia, en igualtat de condicions amb les persones que no pateixen aquesta deficiència visual, tant als llocs públics com als que essent de titularitat privada siguin oberts al públic, sempre que siguin de la competència de les diferents administracions de les Illes Balears.

Les prescripcions referents al dret d'admissió o prohibició d'entrada d'animals en general, tant als llocs públics, com als que essent de titularitat privada siguin oberts al públic quedaran limitades pel que disposa aquesta llei.

Les persones ensinistradores dels centres homologats, quan vagin acompanyades de ca de guia, tindran els mateixos drets que aquesta llei reconeix als deficients visuals acompanyats de ca de guia durant les fases d'instrucció i de seguiment del ca de guia. Igualment tindran les mateixes obligacions que les fixades per a les persones usuàries del ca de guia.

Article 2. Definició de ca de guia.

Es considerarà ca de guia aquell ca que, havent estat ensinistrat a un centre oficialment homologat a l'efecte, hagi conclòs el seu ensinistrament, i hagi adquirit així les aptituds necessàries per a l'acompanyament, la conducció i l'auxili de persones afectades per disfuncions visuals, totals o parcials, i que hagi estat reconegut i identificat com a ca de guia de la forma que s'estableix a l'article següent.

Article 3. Reconeixement i identificació; pèrdua i suspensió de la seva condició.

1.- Per al reconeixement de la condició de ca de guia serà necessari:

a) Acreditació que el ca ha adquirit les aptituds d'ensinistrament necessàries per a dur a terme les funcions d'acompanyament, de conducció i d'auxili de les persones amb deficiència visual.

b) Acreditació del compliment de les condicions higièniques i sanitàries a les quals es refereix l'article següent.

c) Identificació de la persona usuària del ca de guia.

2.- Cada ca de guia haurà de ser identificat com a tal en tot moment, mitjançant la col·locació a qualsevol lloc i de forma visible del distintiu oficial corresponent, sense perjudici de les altres identificacions que li corresponen com a animal de l'espècie canina previstes a la legislació autonòmica vigent.

3.- Una vegada reconeguda la condició de ca de guia, i sense perjudici del que disposen els paràgrafs següents, es mantindrà al llarg de tota la vida d'aquest.

4.- L'animal podrà perdre la condició de ca de guia quan manifesti incapacitat per a l'exercici de la seva tasca. En tot cas, podrà perdre-la quan manifesti qualque tipus de comportament agressiu.

5.- La pèrdua de la condició de ca de guia només es podrà declarar mitjançant el procediment que es determini reglamentàriament, el qual, en tot cas, haurà d'exigir el corresponent certificat veterinari.

6.- Es consideraran senyals de malaltia, que suspendran l'exercici del drets reconeguts en aquesta llei, els següents:

- Signes febrils.
- Alopècies anormals.
- Deposicions diarrèiques.
- Secrecions anormals.
- Senyals de paràsits cutanis.

f) Ferides, en funció de la seva grandària i aspecte.

7.- Correspondrà a la conselleria competent en matèria d'acció social, el reconeixement, la pèrdua i la suspensió de la condició de ca de guia, així com la seva identificació mitjançant la concessió del distintiu oficial corresponent.

8.- La documentació oficial acreditativa de la condició de ca de guia només podrà exigir-se a la persona titular, per l'autoritat competent o pel responsable del servei que s'estigui emprant en cada cas. En cap cas no es pot exigir l'esmentada documentació de forma arbitrària o no raonada, ni imposar més condicions que les establertes en aquesta llei.

9.- Als supòsits d'estada temporal de deficients visuals no residents a les Illes Balears, usuaris de ca de guia, serà vàlid el reconeixement d'aquesta condició i el distintiu concedit per l'administració pública corresponent.

Article 4.- Condicions higièniques i sanitàries.

1.- Els cans de guia hauran de complir les mesures higièniques i sanitàries a què es troben sotmesos els animals domèstics en general, que són previstes a la legislació autonòmica vigent. A més hauran de complir les següents:

a) No patir cap malaltia transmissible a l'home, entenent per això, les incloses al quadre d'antropozoonosi vigent a cada moment.

b) Estar vacunats de ràbia, en tractament periòdic d'equinococosi, exempts de paràsits interns i externs i haver donat resultat negatiu a les proves de leishmaniosi, leptospirosi i brucel·losi.

2.- L'acreditació de la manca de les malalties a què es refereix l'apartat anterior es realitzarà mitjançant certificat veterinari.

3.- Per mantenir la condició de ca de guia serà necessari un reconeixement periòdic cada sis mesos, on s'acrediti el compliment de les condicions higièniques i sanitàries a què fa referència el punt 1 d'aquest article.

Article 5.- Determinació dels llocs públics i dels llocs que essent de titularitat privada són oberts al públic.

Als efectes del que s'estableix a l'article 1 d'aquesta llei tindran la consideració de llocs públics o llocs que, essent de titularitat privada, són oberts al públic els següents:

1) Els definits per la legislació urbanística viària aplicable a cada moment com passos de vianants, per a vianants o de gaudiment exclusiu per a vianants.

2) Els llocs d'esbargiment a l'aire lliure, inclosos les platges, els parcs públics i els jardins.

3) Els centres oficials de tot tipus i titularitat, l'accés als quals no es trobi tancat al públic en general.

4) Els establiments comercials i mercantils de tot tipus.

5) Els centres assistencials i sanitaris, públics i privats.

6) Els centres d'ensenyament de tot grau i matèria, públics i privats.

7) Les oficines i els despatxos de professionals liberals.

8) Les instal·lacions esportives.

9) Els centres d'esplai i de temps lliure.

10) Les residències, els centres i els clubs per a l'atenció de la tercera edat.

11) Els centres religiosos.

12) Els museus i les sales d'exposicions o de conferències.

13) Els establiments hotelers, els apartaments, els balnearis, els campaments, els albergs, i qualsevol altre establiment destinat en general a proporcionar, mitjançant preu, habitació o residència a les persones.

14) Els restaurants, els bars, les cafeteries, els parcs aquàtics, els parcs d'atraccions, els zoològics i qualsevol altre lloc o establiment obert al públic on es prestin serveis directament relacionats amb el turisme.

15) Els ports i els aeroports, les estacions d'autocar i de tren, les parades de vehicles lleugers de transport públic.

16) Qualsevol transport col·lectiu d'ús públic de titularitat pública o d'ús públic de titularitat privada i els serveis urbans i interurbans de transports en vehicles lleugers, inclòs el servei de taxi.

17) En general, qualsevol altre lloc, local o establiment d'ús públic o d'atenció al públic.

Article 6.- Exercici del dret.

1.- El dret d'accés reconegut a l'article 1.1 d'aquesta llei comporta la permanència il·limitada i constant del ca de guia al costat de l'usuari. Aquest dret té com a excepció el supòsit de greu perill imminent per a terceres persones, per a la mateixa persona ajudada pel ca de guia o per a la integritat del mateix ca de guia.

2.- El dret d'accés, la deambulació i la permanència als transports es regirà per la legislació autonòmica vigent en matèria de supressió de barreres arquitectòniques i a més a més per les següents consideracions:

a) El deficient visual, acompanyat de ca de guia tindrà preferència en la reserva del seient més ampli, amb major espai lliure al seu entorn o vora el passadís, segons el mitjà de transport de què es tracti.

b) Quan el deficient visual acompanyat de ca de guia utilitzi el servei de lliteres, es procurarà reservar-n'hi una de les inferiors.

c) En els serveis urbans i interurbans de transport en vehicles lleugers, el ca de guia haurà d'anar a la part de darrere del vehicle, als peus de la persona deficient visual.

No obstant això, i a discreció de la persona deficient visual, podrà ocupar el seient davanter dret, amb el ca de guia al seus peus, en els següents supòsits:

- Quan es tracti de llargs recorreguts.

- Quan dues persones deficients visuals i acompanyades dels seus respectius cans de guia viatgin juntes.

Article 7.- Despeses econòmiques.

L'accés, la deambulació i la permanència dels cans de guia de la forma establerta en aquesta llei, no podrà implicar, en cap cas, despesa per aquest concepte per a la persona usuària del ca de guia, ni tampoc l'obligació d'haver de realitzar gestió suplementària injustificada.

Article 8.- Obligacions de la persona usuària del ca de guia.

Tota persona usuària d'un ca de guia és responsable del compliment de les obligacions assenyalades en aquesta llei i, en particular, és obligada a:

1) Dur al damunt i exhibir, quan li sigui demanada, la documentació de reconeixement de la condició de ca de guia assenyalada amb anterioritat.

2) Tenir cura de la higiene i de la sanitat del ca de guia amb extrema diligència i sotmetre'l als controls sanitaris descrits en aquesta llei.

3) Controlar i fer complir els principis i els criteris de respecte, defensa i protecció del ca de guia.

4) Fer servir exclusivament el ca de guia per a aquelles funcions específiques per a les quals fou ensinistrat.

5) Complir i respectar les normes d'higiene i seguretat a vies i a llocs públics o d'ús públic, dins les possibilitats de la persona usuària.

6) Mantenir subscripta una pòlissa de responsabilitat civil per prevenir eventuals danys a terceres persones causats pel ca de guia.

Capítol II.- Règim sancionador.

Article 9.- Infraccions.

Constitueixen infraccions administratives de la matèria objecte d'aquesta llei els incompliments i les inobservances dels diferents subjectes responsables,

tipificades i sancionades en aquesta.

Aquests comportaments seran sancionats d'acord amb el que disposa aquesta llei.

Article 10.- Subjectes responsables.

1.- Únicament seran subjectes responsables de les infraccions tipificades en aquesta llei els autors d'aquestes.

2.- Són autors de les infraccions les persones físiques o jurídiques que realitzin els fets tipificats per aquesta llei per si mateixes, conjuntament o mitjançant una altra a qui facin servir com a instrument, exceptuant-ne els casos d'obediència laboral deguda, en aquest cas serà responsable de la infracció la persona responsable d'aquests.

3.- Tindran també la consideració d'autores:

a) Les persones que cooperin en la seva execució mitjançant una acció sense la qual la infracció no s'hagués pogut dur a terme.

b) Les persones físiques o jurídiques que organitzin les activitats o explotin els establiments, les persones titulars de la corresponent llicència o, si pertoca, els responsables de l'entitat pública o privada titular del servei, quan aquests incomplixin el deure de prevenir la comissió per un altre de les infraccions tipificades en aquesta llei.

Article 11.- Classificació de les infraccions.

1.- Les infraccions establertes en aquesta llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2.- Són infraccions lleus:

a) Totes aquelles conductes que sense infringir els drets reconeguts en aquesta llei i en la normativa que la desplegui, dificultin el seu exercici.

b) L'exigència de forma arbitrària o sense motiu de la presentació de la documentació acreditativa de la condició de ca de guia, així com l'exigència de condicions addicionals a les assenyalades en aquesta llei i en la normativa que la desplegui.

c) L'incompliment de qualsevol de les obligacions que l'article 8 d'aquesta llei atribueix a la persona usuària del ca de guia.

d) Qualsevol infracció de les disposicions que conté aquesta llei i la normativa que la desplegui i que no estigui tipificada com a falta greu o molt greu.

3.- Són infraccions greus:

a) Impedir l'accés, la deambulació i la permanència de les persones amb deficiència visual que vagin acompanyades de ca de guia a qualsevol dels llocs definits a l'article 5 d'aquesta llei quan aquests siguin de titularitat privada.

b) El cobrament de despeses contravenint l'establert a l'article 7 d'aquesta llei.

c) La comissió de tres faltes lleus amb imposició de sanció per resolució ferma dins el període d'un any.

4.- Són infraccions molt greus:

a) Impedir l'accés, la deambulació i la permanència de les persones amb deficiència visual que vagin acompanyades de ca de guia a qualsevol dels llocs definits a l'article 5 d'aquesta llei quan aquests siguin de titularitat pública.

- Privar de forma intencionada, a una persona deficient visual del seu ca de guia, sempre que aquest fet no constitueixi infracció penal.

b) La comissió de tres faltes greus amb imposició de sanció per resolució ferma dins el període d'un any.

Article 12.- Sancions.

1.- Les infraccions lleus se sancionaran amb multa de 20.000 a 50.000 PTA.

2.- Les infraccions greus se sancionaran amb multa de 50.001 a 500.000

PTA.

3.- Les infraccions molt greus se sancionaran amb multa de 500.001 a 2.000.000 PTA.

Article 13.- Afectació del producte de les sancions.

El producte obtingut de les sancions pecuniàries imposades d'acord amb aquesta llei queda afectat al finançament de les actuacions de l'Administració, i concretament al de les actuacions dels organismes que en depenen, en matèria de serveis socials.

Article 14.- Responsabilitat civil i graduació de les sancions.

La imposició d'una sanció no exclou la responsabilitat civil ni la possible indemnització de danys i perjudicis que puguin derivar-se del que disposa la legislació vigent.

La determinació de l'import de la sanció es farà d'acord al principi de proporcionalitat i considerant especialment el grau de culpabilitat i intencionalitat, la naturalesa dels perjudicis causats, el risc que s'hagi provocat i la reincidència.

Als efectes d'aquesta llei hi haurà reincidència quan es dictin dues resolucions firmes pel mateix fet dins el període de dos o tres anys per fets de diferent naturalesa dins el mateix període.

Article 15.- Procediment aplicable.

El procediment aplicable per a l'exercici de la potestat sancionadora regulada en aquesta llei serà el previst amb caràcter general per a l'Administració de les Illes Balears, sense perjudici que es pugui regular per decret un procediment específic que desplegui aquesta llei.

Article 16.- Òrgans competents.

La instrucció dels expedients sancionadors correspondrà a la unitat administrativa de la Direcció General d'Acció Social que tingui encomanada aquesta tasca.

Sempre que es tracti d'infraccions i sancions regulades en aquesta llei, l'òrgan competent per resoldre els procediments sancionadors i per imposar les sancions corresponents o declarar, en el seu cas, la no responsabilitat o la inexistència d'infracció administrativa, és el director general que tingui atribuïdes aquestes funcions en la conselleria competent en matèria d'acció social.

En la resolució dels expedients sancionadors es tindran en compte els informes que emetin els departaments afectats per raó de la matèria o, en el seu cas, les corporacions locals, a sol·licitud de l'òrgan competent per resoldre l'expedient sancionador.

Article 17.- Prescripció de les infraccions i sancions.

1.- Les infraccions prescriuen als dos anys, a l'any o als sis mesos, segons es tracti, respectivament, de les tipificades com a molt greus, greus o lleus.

2.- Les sancions prescriuen als dos anys, a l'any o als sis mesos, segons es tracti, respectivament, de les tipificades com a molt greus, greus o lleus.

3.- El termini de prescripció de les infraccions serà comptador a partir del dia en què la infracció s'hagués comès. Interromprà la prescripció, la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, del procediment sancionador, i es reprendrà el termini de prescripció si l'expedient sancionador estigués paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

4.- El termini de prescripció de les sancions serà comptador a partir del dia següent a aquell en què esdevingui ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de la persona interessada, del procediment d'execució, tornant a començar el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

Disposició addicional primera.

Es faculta el Govern de les Illes Balears per dictar les normes necessàries per desplegar aquesta llei i, en concret, per establir les condicions i els requisits necessaris per al reconeixement, la pèrdua i la suspensió de la condició de ca de guia i el disseny del distintiu oficial, així com per dictar un reglament destinat a

l'homologació dels centres d'ensinistrament. Aquesta normativa s'haurà d'aprovar abans del termini d'un any des de la publicació d'aquesta llei.

Disposició addicional segona.

Es faculta el Govern de les Illes Balears per actualitzar les quanties de les sancions establertes a l'article 12 d'aquesta llei.

Disposició addicional tercera.

El Govern de les Illes Balears promourà i realitzarà campanyes informatives i educatives dirigides a la població en general amb l'objectiu de sensibilitzar-la pel que fa a les persones deficients visuals que es facin ajudar de ca de guia perquè la seva integració sigui real i efectiva.

Disposició addicional quarta.

Als efectes de la present llei, tindran la consideració de centres d'ensinistrament de cans de guia, els reconeguts com a tals per la Organización Nacional de Ciegos Españoles.

Disposició transitòria primera.

Els cans de guia existents a l'actualitat hauran d'adequar-se als requisits de reconeixement i d'identificació prevists en aquesta llei i en la normativa que la desplegui dins els sis mesos següents a la data d'entrada en vigor de la normativa que la desplegui.

Disposició transitòria segona.

1.- En el termini de nou mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les corporacions locals hauran d'adequar, dins de l'àmbit de les seves competències, la seva normativa a les prescripcions d'aquesta llei.

2.- En el termini de nou mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els ajuntaments obriran un cens de cans de guia a l'àmbit del seu municipi.

Disposició final.

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat al Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta llei que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la favinguardar.

Palma, a trenta-un de març de mil nou-cents noranta-nou

EL PRESIDENT

Jaume Matas i Palou

La Consellera de Presidència

Mª Rosa Estarás i Ferragut

— o —

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS

Núm. 6510

Decret 32/1999, de 26 de març pel qual s'aprova la reforma dels Estatuts de la Universitat de les Illes Balears i se'n disposa la publicació completa.

Pel Reial decret 1666/1989, de 22 de desembre, foren aprovats els Estatuts de la Universitat de les Illes Balears, posteriorment modificats pel Reial decret 1146/1992, de 25 de setembre, i pel Decret 130/1997, de 24 d'octubre;

El dia 16 de desembre de 1998 el Claustre va aprovar la reforma dels Estatuts que li havien proposat, d'acord amb el procediment de revisió establert a la disposició addicional cinquena;

L'article 12 de la Llei orgànica 11/1983, de 25 d'agost, de reforma universitària el nou text estatutari, d'acord amb les reformes aprovades pel Claustre, haurà de ser aprovat pel Consell de Govern si s'ajusta a la legalitat vigent;

A aquest efecte d'acord amb el que preveuen els articles 10.2 i 15 de la Llei 5/1983, de 15 de juny, rectora del Consell Consultiu, es va sol·licitar l'emissió de

dictamen preceptiu a l'alt òrgan consultiu sobre la legalitat de les reformes introduïdes;

Per això, a proposta del conseller d'Educació, Cultura i Esports, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 26 de març de 1999,

DECRET

Article 1

S'aprova el text articulat de la reforma dels Estatuts de la Universitat de les Illes Balears, la redacció del qual queda com s'indica a continuació:

1. S'afegeix un nou punt, el 2, a l'article 5. La redacció d'aquest nou punt és aquesta:

«La Universitat de les Illes Balears se sent compromesa amb la conservació del medi ambient a través d'una ètica ambiental solidària amb tots els pobles del món, que promogui la conservació de la biodiversitat i dels hàbitats i recursos naturals.»

2. Es modifica la redacció del punt 2 de l'article 10, que queda de la forma següent:

«Els òrgans de govern poden ser col·legiats i unipersonals, generals de la Universitat i particulars de les facultats, les escoles, els departaments i els instituts que la integren.»

3. L'apartat f) de l'article 10.3 queda de la forma següent:

«Òrgans col·legiats especials de caràcter particular: els consells de direcció dels departaments.»

4. L'apartat h) de l'article 10.3 queda així:

«Òrgans unipersonals especials de caràcter particular: els vicedegans i subdirectors d'escola, els secretaris de facultat, escola, departament i institut universitari, els subdirectors de departament i institut universitari i els directors de les extensions universitàries.»

5. L'article 14.1 queda redactat de la forma següent:

«El Claustre, amb un màxim de tres-cents claustrals, serà compost per:

a) Un 60 per cent de professors pertanyents als cossos docents de la Universitat. Els professors emèrits i els associats de nacionalitat estrangera amb caràcter indefinit estan inclosos en aquest grup.

b) Un 6 per cent d'ajudants, becaris i professors associats, en la proporció del 3 per cent per als ajudants, 2 per cent per als becaris i 1 per cent per als professors associats. A aquests efectes, els becaris no tenen la consideració d'estudiants de tercer cicle.

c) Un 25 per cent d'estudiants, garantida la participació dels tres cicles i, si escau, dels estudiants que cursin estudis oficials a les extensions d'Eivissa i Formentera i de Menorca.

d) Un 9 per cent de personal d'administració i serveis.

»Els interins tenen la mateixa consideració, a aquests efectes, que els funcionaris.»

6. El punt 2 de l'article 14 queda redactat així:

«Tots els integrants del Consell Executiu, els degans, directors de centre, departament i institut i el president del Consell d'Estudiants seran membres del Claustre; en cas que cessin, perdran la condició de claustrals. Si escau, i només per aquest motiu, es pot superar el nombre de tres-cents claustrals.»

7. S'elimina l'incís final del punt 2 de l'article 18. En conseqüència, aquest punt queda de la forma següent:

«La condició de claustral és personal i intransferible. Només podrà perdre's per renúncia, defunció, extinció del mandat o perquè s'ha deixat de pertànyer al sector pel qual hom fou elegit claustral.»

8. L'apartat i) de l'article 20.1 queda així:

«Un representant claustral dels ajudants, becaris i professors associats, elegit per i entre ells mateixos.»

9. Es modifica la redacció de l'apartat k) de l'article 20.1, que queda així:

«Quatre representants claustrals del personal d'administració i serveis, elegits per i entre el dit personal.»

10. A l'article 21.1 l'apartat 4) té una nova redacció, s'introdueixen dos apartats nous (5 i 6) i, en conseqüència, es modifica tota la numeració del restants apartats:

4) Aprovar les directrius per a l'elaboració de la programació econòmica plurianual i del pressupost.